

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119215888
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119215888.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanému: M. H., I.. XX.X.XXXX, Z. Š. G. XX, XXX XX B., o zaplatenie 290,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.12.2019 č.k. 8Csp226/2019 - 32, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II. a III.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.: „I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 200,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200,- eur od 14.7.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobca n e m á právo na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.“
2. Rozhodnutie právny odôvodnil podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, podľa § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 4, 5, 6, 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.
3. V odôvodnení okrem uviedol, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou na základe ktorej, bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 300,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 12 pravidelných mesačných splátkach po 59,- eur splatných vždy k 13. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 13.7.2016. V zmluve bola dohodnutá výška úroku z úveru 32,85% ročne z poskytnutej sumy, ktorý pri riadnom splatení úveru predstavoval sumu vo výške 76,- eur, ako aj poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur, t.j. že žalovaná pri riadnom splácaní úveru mala žalobcovi zaplatiť celkovú čiastku 476,- eur. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola v zmluve uvedená 38,28%, priemerná hodnota RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 25,87%. Žalovaná v prospech žalobcu uhradila celkom sumu 10,- eur. Predmetnú úverovú zmluvu súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ). Mal za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný ZoSÚ v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), t.j. že v zmluve

nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na uvedené skutočností súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň zdôraznil, že zmluva o úvere v určení výšky ročnej úrokovej sadzby je neprimeraná. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičky. V zmluve dohodnutá úroková sadzba vo výške 32,85% ročne viac ako štvornásobne prevyšuje úrokovú sadzbu uplatňovanú bankami pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek (7,87% v rozhodnom období). V danom prípade teda ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, a preto je s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka zmluva v časti odplaty neplatným právny úkon. Pokiaľ ide o žalobcom uplatňované poplatky za upomienky v sume 180,- eur, k tomu súd uviedol, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by žalovanému posielal akékoľvek upomienky a teda, že by mu vznikli výdavky a taktiež nie je zo žaloby zrejmé na základe akého ustanovenia si tieto poplatky uplatňuje. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, súd bol v zmysle ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka povinný prihliadať na premlčanie z úradnej povinnosti (ex offa) bez toho, aby žalovaný sa premlčania dovolal. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov žalovaný mal v skutočnosti vrátiť žalobcovi iba sumu reálne poskytnutého úveru, t.j. 300,- eur, pričom suma mesačnej splátky dohodnutých splátok tak predstavuje 25,- eur. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 10,- eur, ktorú súd započítal na prvú splátku. V danom prípade je po uplynutí lehoty 3 rokov premlčaný zvyšok splátky č. 1 a splátky splatné dňa 13.8.2016, 13.9.2016 a 13.10.2016, nakoľko žaloba bola podaná na súde až dňa 18.10.2019. Na základe uvedeného súd preto priznal žalobcovi právo na zaplatenie istiny vo výške 200,- eur [(290,- eur - (15+25+25+25,- eur)] a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute súd konštatoval, že po oboznámení sa s uzatvorenou zmluvou zistil, že zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná. Z rozhodovacej činnosti súdu je zrejmé, že tieto zmluvné dojednania sú vopred predpripravené žalobcom a neumožňujú žiaden zásah do ich obsahu zo strany spotrebiteľa. Súd preto žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty zamietol. Okrem toho zo zmluvy nevyplýva, že by žalovaný mal zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10,- eur za každú omeškanú splátku a žalobca nešpecifikoval jej výšku v sume 40,- eur, t.j. za aké splátky bola uplatnená.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2, v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v pomere pôvodne žalovanej sume 510,- eur, úspech v rozsahu 39% a neúspech v rozsahu 41%. Miera úspechu žalovanej tak činí 2%. Vzhľadom k tomu, že žalovanej trovy v tomto konaní nevznikli, súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti rozsudku v rozsahu výrokov II. a III. v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa v bode 3 uvádza, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 476,- eur v 12 pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé 4 splátky zaplatí vo výške 1,- eur, a ďalšie splátky vo výške 59,- eur vždy k 13. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 13.7.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatarovi. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok, istiny úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade 12 splátok vo výške počnúc dňom 13.7.2016. Ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované, výška 476,- eur pozostáva zo sumy istiny 300,- eur, úroku vo výške 76,- eur, a poplatku vo výške 100,- eur. Z uvedeného s určitosťou vyplýva, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom a bola si vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Žalobca sa so záverom súdu o premlčaní predmetného návrhu nestotožňuje nakoľko má za to, že istina vo zvyšnej nepriznanej sume 90,- eur nie je premlčaná. Platba 10,- eur došla od žalovaného až 17.6.2017), t. j. po termíne, ktorý je v zmluve uvedený. Žalobca je toho názoru, že predmetná splátka nemôže byť považovaná ako prvá splátka od ktorej sa ráta obdobie 4 mesiacov od porušenia splátkového kalendára. Vzhľadom na uvedené žalobca žiada, aby odvolací súd rozsudok zrušil, a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému

je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v takom rozsahu, v ktorom sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastane suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví aj medze, v ktorých má odvolací súd po stránke kvalitatívnej rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepodrobil prieskumu výrok I. rozsudku, nakoľko tento nebol odvolaním napadnutý.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným, to či súd prvej inštancie svoje rozhodnutia riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky, II. ÚS 78/05).

9. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci ohľadom odvolaním napadnutých výrokov sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 13.06.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 300 eur so splatnosťou úveru v 12 mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí dlžník vo výške 1 eura a ďalšie splátky zaplatí vo výške 59 eur.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (13.06.2016), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (13.06.2016), spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a z).

13. V súvislosti s údajom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová, odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia.

14. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať.

15. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ), čo spôsobuje to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu (v danom prípade teda dňa 13.06.2016). V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku. Navyiac v preskúmvanej veci je výška úrokovej sadzby (32,85 % ročne) neprimeraná, odporujúca dobrým

mravom, čo spôsobilo, že zmluva v časti odplaty je s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

17. 26., „Vzhľadom na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že vyššie uvedený výklad nie je ani v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, ktorá v Čl. 10 ods. 2 pís. c) vyžaduje ako náležitosť zmluvy uvedenie dĺžky trvania zmluvy o úvere (teda má byť jasné ako dlho bude trvať zmluvný vzťah), a ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Údaje v zmluve musia byť uvedené tak, aby ich bolo možné bez pochybností a bez matematických prepočtov zistiť, neuvedenie údajov tak, aby bolo jednoducho zistiteľné do kedy bude trvať zmluvný vzťah, spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Článok 4 Smernice 87/102 vyžaduje, aby dlžník pri uzatváraní zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku (rozsudok zo dňa 09. 07. 2015, Bucura, C 348/14), aj podľa Smernice, treba zmluva považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Okresný súd správne považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver súdu je aj v súlade so Smernicou 2008/48, nakoľko neurčitý údaj o konečnej splatnosti úveru dlžníkovi neumožňuje poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Ide pritom o skutočnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku“(pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/85/2018 zo dňa 23.08.2018).

18. Z vyššie uvedených dôvodov je podľa odvolacieho súdu plne legitímny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovanému, a to v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, v zmysle ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f). Odvolací súd podotýka, že pre záver o bezúročnosti úveru postačuje aj absencia čo i len jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 100 ods.1 a ods. 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

20. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

23. Podľa § 879 v) OZ, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

24. Súd prvej inštancie vo veci správne aplikoval premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka a správne zohľadnil premlčanie žalobcom uplatneného nároku. Splnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach, ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou, resp. zročnou podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa ust. §101 Občianskeho zákonníka, plynie samostatne. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žaloba bola podaná na súde dňa 18.10.2019, teda v čase, keď prvé štyri splátky splatné v dňoch 13.07.2016, 13.08.2016, 13.09.2016 a 13.10.2016 boli v dôsledku uplynutia trojročnej premlčacej doby

premlčané. Trojročná premlčacia doba týchto jednotlivých splátok začala plynúť nasledujúci deň, keď sa žalovaný v dôsledku nesplnenia si svojej povinnosti uhradiť splátky v deň ich splatnosti dostal do omeškania (14. deň v mesiaci). Premlčacia lehota uplynula v dňoch 14.07.2019, 14.08.2019, 14.09.2019 a 14.10.2019. Žaloba bola podaná na súde až dňa 18.10.2019, keď už nárok žalobcu bol nepochybne v časti štyroch splátok premlčaný.

25. K odvolacej námietke žalobcu vo vzťahu k úhrade žalovaného sumy vo výške 10 eur po termíne splatnosti poslednej splátky, odvolací súd dodáva, že v dôsledku toho, že Zmluva neobsahovala termín konečnej splatnosti úveru a vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu, žalovaný ako spotrebiteľ nemal vedomosť o rozsahu svojho záväzku, preto súd prvej inštancie správne postupoval, keď na splátky úveru túto úhradu započítal.

26. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).